

zou niet met welwillende opmerkzaamheid het oog vestigen op eene geleerde Inrigting, waaraan de handhaving en verdediging, de opbouw en volmaking der Vaderlandsche Letterkunde, bij openbaar gezag, is opgedragen? Wij van onzen kant, Mijne Heeren! gevoelen diep de dure verplichting, die op ons rust, om U de pogingen kenbaar te maken, welke door ons zijn aangewend, om aan de opgenoemde bestemming en den wil des Konings te voldoen. Wij staan op nieuw gereed U daarvan rekenfchap te geven. En het Verflag onzer werkzaamheden gedurende het laatstverloopen tijdvak zal, naar wij bescheidenlijk hopen, de bewijzen opleveren, dat de Klasse het haar toebetrouwde vak van Wetenschap en Letteren, zoo ver hare middelen en vermogens strekken, voortdurend ten oorbaar van den Staat behartigt.

Na het uitbrengen van het opgemeld Verflag door den Heer vasten Sekretaris der Klasse, zullen hare geachte Medeleden, de Heeren BROES en LULOFS, ons op de vruchten van hunnen rijkbegaafden geest vergasten. De bepaalde tijd, tot het houden onzer openlijke Zittingen bij de Wet vastgesteld, vergunt mij dan ook slechts met een enkel woord van de smartelijke verliezen te gewagen, door de Klasse federt hare laatste Openbare Vergadering geleden. Haar ontvielen twee hooggeschatte en alom met roem bekende Medearbeiders, JACOBUS SCHELTEMA en ANNAEUS YPEY, wier namen ik slechts behoef te vermelden, om elk te doen gevoelen, hoe vele redenen de Klasse heeft, om hun gemis op het hartelijkst te betreuren. Wien uwer was SCHELTEMA bekend, en rijst niet terstond op het hooren van dien naam het beeld van den rondengullen, goedhartigen Hollander voor den geest; niet, zoo als vreemden dien afschetsen, koud, traag en onverschillig, waar het geen handelszaken of stoffelijke belangen geldt; maar met vurigen ijver, met blakende geestdrift voor de Letterkunde en den roem des Vaderlands bezield? Lid der eerste benoeming, was hij van hare grondlegging af aan deze Koninklijke Stichting verbonden, bij wier Tweede Klasse hij meer dan vijf jaar den post van vasten Sekretaris bekleedde. Voor ons en voor het rijk der Letteren stierf hij nog altijd te vroeg, Mijne Hee-

Heeren! Maar hij had lang genoeg geleefd en gewerkt, om zijnen naam onsterfelijk te doen zijn bij het late nageslacht; en verkwikkend moet de rust des grafes voor den moeden zwerver zijn geweest, die in de wisselvalligheden des levens tijdelijk had gedeeld en op aarde nergens rust gevonden.

De doorwrochte *Geschiedenis der Nederlandsche Taal*, waarmede YPEY onze Letterkunde heeft verrijkt, zal altijd een gedenkstuk blijven van diepe taalstudie en uitgebreide historie-kennis. 's Mans overige werken, meest tot de Kerkelijke geschiedenis betrekkelijk, hebben een verschillend onthaal ondervonden en veler tegenspraak uitgelokt. Maar wij mogen daarbij niet onopgemerkt laten, dat zij bevrjders vonden onder menschen, niet slechts van verschillende, maar van geheel uiteenloopende en tegenovergestelde denkwijs. Zou het niet ten bewijze strekken, dat YPEY de waarheid zocht, en, als hij die meende gevonden te hebben, rondborstig verdedigde? of is het niet het lot van hen, die tot geene partij behooren, maar den gulden middelweg betreden; door de Ouden zoo hoog geroemd, doch thans helaas! tot een voorwerp van bitteren spot geworden; is het niet hun lot of hunne bestemming, aan de mannen van de regter- zoowel als van de linkerzijde aanstoot te geven? Dan, hoe dit zijn moge, niemand zal YPEY den lof eener grondige geleerdheid en onvermoeide werkzaamheid betwisten. Van dien onverdoofbaren ijver in eenen zes en zeventig-jarigen ouderdom kan nog het, ten vorigen jare gemeenschappelijk met den Heer FEITH uitgegeven, werk: *Oudheden van het Gooregt en Groningen* getuigen. Zijne nagedachtenis zal ook bij ons in eere blijven, gelijk hij in het hart zijner talrijke leerlingen nog lang na zijn sterven leven zal.

Ook één harer Geassocieerden werd der Klasse door den dood ontrukkt, de Keizerlijk-Russische Geheimraad HEINRICH STORCH te Petersburg. Vele belangrijke geschriften hebben zijnen roem, geheel Europa door, gevestigd. Hij was de leermeester van den tegenwoordigen